

Udflugter og ulvespor på Zackenberg ... Ugebrev nr. 11, 20. august, 2001

Cardiocerasbjerget, Clavering og de spredte skyer blusser i aftenrødmen, men nætterne er ved at blive kolde nu. Solen er jo begyndt at gå rigtigt ned nu og pil og mosebølle viser gule og røde efterårskulører. Vi har haft fantastisk fint vejr i den forløbne halvanden uge, hvor jeg har været her for første oplevelsesrige gang. Der er jævnligt blevet observeret folk i skjorteærmer, og fotosyntesemålinger er absolut bedst at foretage i solrigt og stille vejr, mens den rødstrubede lomfamilie snakker neden for felterne.

Linda og jeg afsluttede i forgårs årets målinger (se sidste ugebrev), og de søde logistikere syntes at vi havde arbejdet så hårdt, at vi fortjente at se noget andet end nærmiljøet. Så i går sejlede og gik vi med Ole til Djævlekløften med vandfaldet. På vejen fik jeg endelig set moskusokse og sneugle, som ellers har holdt sig væk fra mig. Jeg mangler at se hvalros, hvilket flere af de andre har fået set - med radiosender på! Vi heroppe er enige om, at der bør tages et billede af én med ZERO-kasket på!

Vejret har i høj grad inspireret til gummibådsudflugter. Udover ovennævnte "Devil Tour" er gennemført "Zero-Zodiac Maniac Expedition" (den med hvalrosserne), "Den Store Assistent Ekspedition" (også hvalrosser samt party på Daneborg) og sidst men ikke mindst den allerede navnkundige "Aka's første Zac-fridags ekspedition": En hyttebesigtigelse fra Revet til bunden af Tyrolerfjord.

Havforskere fra DMU og KU havde i nogle dage samme interesser med udgangspunkt fra Fangsthytten. De var hyppige gæster, da de af uforståelige grunde foretrak vores øko-kok Karins fantastiske madtryllerier frem for dåsemakrel og pulverstroganoff. Hun tryller med provianten, formår at skaffe grønt fra Island og har udsat os for utallige måder at tilberede friskfanget Fjeldørred på!

Daneborgfolket har også aflagt visitter: Først en almindelig hyggelig Sirius-delegation og dernæst en prominent afskedsvisit af de nys retirede Palle Norit og Kristian Nevers med følge. Stationen lader virkelig til at være centrum for socialt samkvem i området.

Ellers har Claus set ulvespor, ugleungerne er blevet store, snehareungerne hopper stadig lystigt omkring os og lemmingerne har ikke et øjeblik ro for Thomas.

Linda og jeg håber på godt vejr til hjemrejsen i morgen, hvor vi efterlader de resterende 11 til den sure og kolde nedlukning af Stationen.

/Helge Ro-Poulsen